

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/183/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511207524
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7511207524.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 3, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 3 Údernícka 5, proti žalovanému : P. C., A.. X.X.XXXX, W. Q. G. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, Advokátska kancelária, Stropkov, Nám. SNP 7, o 121,36 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie č.k. 10C/19/2012-67 z 26.6.2012 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutej časti, vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka.

Zaväzuje žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho advokáta trovy odvolacieho konania v sume 19,12 € do 3 dní po právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením konanie zastavil, rozhodol o vrátení časti súdneho poplatku žalobcovi prostredníctvom príslušného daňového úradu. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 57,89 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, do troch dní po právoplatnosti tohto uznesenia. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

O zastavení konania o veci samej rozhodol s poukazom na ust. § 96 ods. 1 O.s.p. z dôvodu, že žalobca zobral žalobu späť písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa 1.6.2012.

O vrátení časti súdneho poplatku žalobcovi rozhodol s poukazom na ust. § 11 ods. 3,4,6 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p.. Keďže žalobca zavinil zastavenie konania svojim procesným úkonom - späťvzatím žaloby, priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z., § 11 ods. 1 - prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie z 10.4.2012, t.j. 2 x 16,50 €, paušálnu náhradu 7,41 € a 7,63 €, DPH 20 %, spolu teda vo výške 57,89 €. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p..

Uznesenie vo výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov konania napadol včas podaným odvolaním žalobca. Navrhol napadnutý výrok zmeniť tak, aby vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania nebola priznaná. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Citoval ustanovenie § 93 ods. 1, 2, § 142 ods. 1, § 146 ods. 2, § 150 ods. 1, 2 O.s.p. a vyslovil názor, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie, alebo bránenie práva. Poukázal na cieľ Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS a konštatoval, že nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Spochybnil nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom a vyslovil názor, že v danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci. Poukázal na to, že združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, že má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť, by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ustanovenia § 150 O.s.p. Namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia o náhrade trov, nakoľko z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé akým spôsobom sa právny zástupca oboznámil so spisovým materiálom. Poukazoval na to, že vyjadrenia právneho zástupcu v konaní sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach. Mal za to, že takéto úkony mal prioritne vykonávať samotný vedľajší účastník. Poukázal na odôvodnenie rozhodnutia Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 13C/14/2012 Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 8C/303/2011. K odvolaniu pripojil opis rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/36/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/100/2012, sp. zn. 3Cob/259/2011.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť uznesenie v napadnutej časti ako vecne správne. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 8,30 €, paušálnej náhrady 7,63 € a 20 % DPH 3,19 €, celkové trovy odvolacieho konania vyčíslil na 19,12 €. Nesúhlasil s argumentáciou žalobcu. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo/5/2011. Poukázal na to, že nemožno mať žiadne ilúzie o ušľachtilých pohnútkach žalobcu vo vzťahu k späťvzatiu žaloby. K späťvzatiu došlo iba v snahe nenavyšovať vo svoj neprospech trovy konania a zachrániť podstatnú časť zaplateného súdneho poplatku. Preto berie žaloby späť na súdoch, kde združenie vstupuje do spotrebiteľských konaní. Uviedol, že žalobca celoplošne ignoruje premlčaciu lehotu podľa Občianskeho zákonníka. Podáva žaloby v premlčaných právnych veciach. Správanie sa žalobcu v spore a najmä okolnosti, za ktorých žalobca plošne uplatňuje pohľadávky z neprijateľných zmluvných podmienok po použití nekalých obchodných praktík a premlčané pohľadávky nedávajú predpoklad pre aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. Poukazoval na to, že môže preukázať, že v množstve súdnych sporov pôsobil už jeho vstup do konania pre navrhovateľa odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal svoj návrh na začatie konania späť a konanie žiadal zastaviť. K tvrdeniu, že má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, uviedol, že iba jediná členka združenia má právnické vzdelanie, avšak právnu prax nevykonáva. Túto námietku považoval za nenáležitú, lebo mu nemožno upierať právo na právneho zástupcu vzhľadom na predmet jeho činnosti. Poukázal na to, že Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby aj účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Co/34/2012. V argumentácii, že má hradiť trovy advokáta z vlastných prostriedkov, poukázal na reálnu skúsenosť, a to že podľa § 25 ods. 6 zák. č. 250/2007 Z.z. má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, avšak po opakovaných žiadostiach v priebehu posledných dvoch rokov bolo schválených a poukázaných 4.000 €. Takýto finančný príspevok pri objeme činnosti, ktorú vykonáva na podporu spotrebiteľov, nepokrýva ani len poštovné výdavky. Uviedol, že mu nie je zrejmé, prečo by neúspešné spory žalobcu mali byť dotované z prostriedkov štátu, prípadne z prostriedkov združenia. K námietke, že úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia nie je úkonom v tomto konaní preukázaným, uviedol, že tento úkon v sebe zahŕňa aj žiadosť o poskytnutie informácií potrebných na vstup do konania, administratívnu činnosť sekretariátu, kancelárie, v ďalších evidenčných pomôckach, pridelení sp. zn., založení spisu, vyhotovení písomného podania o vstupe do konania a jeho zaslaní súdu. Tento úkon nie je naplnený podpisom plnomocenstva, ale zahŕňa celý proces od prevzatia zastúpenia cez prípravu,

ktorá vedie, že vo veci je podané kvalifikované stanovisko. Oznamením o vstupe nebol ukončený proces prípravy právneho zastúpenia, pretože z povahy, či jeho činnosti v konaní a okolnosti jeho vstupov do súdnych konaní je zrejmé, že s predmetom spotrebiteľskej veci sa môže oboznámiť až potom, čo sa doručením oznámenia o vstupe súdu stane v konaní vedľajším účastníkom. Oznamenie o vstupe je teda predpokladom toho, aby mu vzniklo právo žiadať návrh a prílohy a až po ich doručení sa môže oboznámiť s rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré tvoria právny základ uplatneného nároku a podať vo veci kvalifikované vyjadrenie. Vyslovil názor, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o jeho trovách postupoval v súlade s legislatívou európskej únie, judikatúrou súdneho dvora EÚ v súlade s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou. Citoval čl. 69 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38 Charty základných práv EÚ, čl. 47 charty základných práv EÚ. Zdôrazňoval, že právna pomoc sa poskytuje osobám, ktoré nemajú dostatočné prostriedky v prípade, ak je táto pomoc potrebná na zabezpečenie efektívneho prístupu k spravodlivosti, že každý musí mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať. Bol toho názoru, že o dôvodnosti priznania trov svedčí aj novelizované znenie § 137 O.s.p.. Citoval dôvodovú správu k zák. č. 332/2011 Z.z. poukazujúc na to, že novelizovaná právna úprava zohľadňuje aj rozsudok súdneho dvora EÚ sp. zn. C-279/09. Podľa jeho názoru účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy. V tomto smere poukazoval aj na Nálezy Ústavného súdu SR, napríklad II. ÚS 78/03, II.ÚS 31/04... Napokon poukazoval na to, že o jeho nároku na trovy konania už bolo viackrát právoplatne rozhodnuté. Príkladmo uvádzal rozhodnutia Krajského súdu Košice, Krajského súdu Prešov, Krajského súdu Banská Bystrica, Krajského súdu Trenčín, Krajského súdu Nitra. Citoval spisové značky týchto rozhodnutí. Citoval časti odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 1Co 8/2012, Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/193/2012. Uvádzal, že v predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá a ich aplikácie.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ak nie je ustanovené inak považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považujú aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 1/13 výpočtového základu, ak klientom je spotrebiteľ a ide o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy.

Ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že sa konanie muselo zastaviť. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, pretože potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po

zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť nároku vo veci samej. Preto pokiaľ navrhovateľ vzal návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcovi (pokiaľ neprichádza do úvahy postup podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má rovnaké procesné práva ako účastník konania, na strane ktorého vystupuje. Preto to, čo sa vzťahuje na účastníka konania, platí, najmä z hľadiska náhrady trov konania aj pre vedľajšieho účastníka.

Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom, z ktorej je potrebné vychádzať aj pri rozhodovaní podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., t.j. v tejto veci, je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z. z.

Predpoklad na priznanie náhrady trov konania v posudzovanej veci spočívajúci v podmienke, že trovy musia byť účelne vynaložené, treba interpretovať v súlade s článkom 47 ods. 2 Ústavy a § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z. z., z ktorých vyplýva, že každý má právo súdnu a inú ochranu a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania advokátom. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť združenia, aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd dospel k záveru, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., resp. § 146 ods. 2 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom boli zbytočné, resp. neúčelné.

Za neúčelný úkon v žiadnom prípade nemožno považovať prípravu a prevzatie zastúpenia, pretože taký úkon občiansky súdny poriadok upravuje a pripúšťa bez obmedzenia. Je potrebné zdôrazniť, že úkon príprava a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom je jeden úkon právnej pomoci, nemožno tento úkon za neúčelný považovať iba z dôvodu, že v čase prevzatia zastúpenia vedľajší účastník nemal k dispozícii žalobný návrh. Navyše jediným obmedzením pri vstupe do konania vedľajšieho účastníka je to, že konanie zatiaľ právoplatne neskončilo. Ide o vstup do neprávoplatne skončeného konania, v ktorom sa nedá vopred vylúčiť, že vedľajší účastník so zreteľom na povahu súdnej ochrany a jej špecifický predmet, ktorým je ochrana spotrebiteľa vo všeobecnosti, môže účinným spôsobom plniť svoju funkciu vedľajšieho účastníka.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. V danom prípade vedľajší účastník bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia z jeden úkon právnej pomoci - podanie odvolania v sume 8,30 € (§ 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.), paušálnej náhrady 7,63 € (§ 16 ods. 3 cit. vyhl.), DPH vo výške 20%, t.j. 3,19 € (§ 18 ods. 3 cit. vyhl.), čo je spolu 19,12 €.

V súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. odvolací súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť trovy prvostupňového aj odvolacieho konania advokátovi vedľajšieho účastníka JUDr. Ambrózovi Motykovi na účet č.ú. : 0104681744/0900, VS: 2011119 do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.